

Rügen: een oude Widar-mysterieplaats in Noord Duitsland

Door Nicolaas de Jong

Volgens oude tradities, en ook Rudolf Steiner's aangaven, ligt op het Duitse eiland Rügen, gelegen in de Oostzee niet ver van Zweden, vanouds een heiligdom dat de Grieken al kenden als zijnde van de zonnegod Apollo, wat later is geduid als Widar-mysterieplaats. Regina Ringel en Nicolaas de Jong reisden er heen om terplekke de nog aanwezige mysteriekrachten te kunnen navoelen, en om na te gaan of hier nog iets mee gedaan kan worden naar de toekomst toe.

De reis erheen

Om op het eiland Rügen te komen, moet je vanuit Nederland een stuk reizen: het ligt in de Oostzee, zo'n 100 km voorbij Rostock in de voormalige DDR. De naklank van de DDR vind je nog hier en daar in de al of niet opgefleurde woonkazernes en de wat rommeliger landindeling. Het eiland Rügen, zo'n 50 à 60 km in doorsnee, is te bereiken via een dam. Het heeft een zacht glooiend uiterst groen landschap met veel stukken bos tussen de landerijen, met aan de oost- en noordzijde vooral kalkrotsen die veelal stijl afdalen naar de zee. In het midden is het door enige binnenzeeën en meren doorsneden, wat het eiland opdeelt in een drietal schiereilanden, elk met een eigen karakter en met specifieke kwaliteiten.

De noordoostpunt is ons aanvankelijke reisdoel: hier liggen de resten van de voormalige burcht op Kaap Arkona. Deze is aan twee zijden omsloten door een hoge aarden wal, aan de noordoostpunt wordt het beschermd door de steile kalkrotsen, die hier tot 65 m hoogte boven de zee zijn opgeheven (in een van de ijstijden). Hier hebben de Deense koning Waldemar I en de Roeskildische bisschop Absalom in 1168 de daar verzamelde Ranen (een Wendisch-Slavische stam) verslagen en tot het christendom bekeerd. Binnen de hoge wallen vindt men enkel wat rechthoekige afdrukken van gebouwen, waar wat opgravingen plaats hebben gevonden. Het grootste deel van dit voormalige heiligdom is in zee verdwenen door de sterke afkalving van de rotsen. Het is beschreven als een vierhoekig gebouw met rode tapijten aan de wand, waar de Slavische hoofdgod Svantevitz huisde. Nu is hier niets meer van over, er waait enkel veel wind. Uiterlijk dus nauwelijks een aangrijpingspunt.

Toch beleefden we beiden, Regina en ik, bij het oversteken van de dam een oplichtende ruimte rond ons hart. Dit werd bij mij zeer sterk op een ontvankelijk punt (het transformatiepunt) binnen de burchtwal van Arkona: ik beleefde er sterke opstandingskrachten en licht in het harte-borstgebied, dat juist die dag op de weg erheen sterk onder druk had gestaan. Ik kon dit

duidelijk als Widar-opstandingskrachten beleven. Even later voegden zich vijf zwanen, zwemmend in de zee eronder, samen tot de configuratie van het sterrenbeeld Cassiopeia, het oerbeeld voor de menselijke ziel. De zwanen, die, zoals later bleek, als een soort wachters in zee zwommen rond het gehele eiland, wezen ons op de hier overwonnen Slavische hoofdgod Svantevitz. Het voelde of hij me duidelijk wilde maken dat de strijd die geleverd diende te worden in deze tijd, vooral in en door de ziel heen diende te gaan.

Op de weg erheen, halverwege het eiland, hadden we via een landschapsdeva al contact gemaakt met de elementwereld, die ons al verwachtte, en er weet van had dat we kwamen om via Widar mogelijk iets te kunnen doen tegen de werkingen van Ahriman. Ze heetten ons welkom, wat we ook sterk gemerkt hebben gedurende ons verdere verblijf op het eiland. Dit bracht Regina in herinnering dat de kalksteengrond een sterke verbinding heeft met het karnool, de Weegschaalsteen in het Nieuwe Jeruzalem, en de steen waardoor Ahriman kan worden overwonnen met de erin huizende Venuskrachten. Mij was dit daardoor duidelijk, omdat de Weegschaal het enige dierenriemsterrenbeeld is in wiens zone de Draak niet voorkomt.

Op het voormalige heiligdom namen we nog veel daar aanwezige Ranen waar, die nog steeds iets bewaakten. Er werd ons duidelijk gemaakt daar weg te gaan en hen te laten. Bij het weggelopen werd kwam als gevoelsgevoel- wording op dat ze Widar's opstandingskrachten nog niet konden vatten.

Een stukje Griekse geestesgeschiedenis.

Uit het oude Griekenland voerde een oude handelsroute van een Germaanse stam (de Waregen, komend uit Zuid Zweden) via de Russische rivieren door de Oostzee naar Zweden, en die verliep via het eiland Rügen. Hierlangs werd onder andere barnsteen vervoerd. De Grieken verhalen dat hun god Apollo, geboren op het eiland Delos, elk jaar naar het noorden reist, het land der Hyperboreeërs, en op dit eiland Rügen een heiligdom had. Dat was lang voordat de Slaven dit deel van Duitsland bevolkten. Deze hebben vanaf de tijd van de grote volksverhuizingen, rond 450 n. Chr., tot aan hun onderwerping in 1169, enige tijd geregeerd over het eiland, en er de kracht- plaatsen en ook de geestelijke krachten in hun heiligdom opgenomen en omgevormd. De Slaven zelf hebben nauwelijks godheden, en kennen enkel de Germaanse god Donar als Perun, geïmporteerd door de Waregen in Novgorod, Rusland. Deze godheid Svantevitz, een vierhoofdige god, droeg een drinkbeker voor de godendrank mede, beeld voor de woordkrachten, en een zwaard, beeld voor de onderscheidende lichtkrachten van het verstand, wat ze door de eerder in hun ik ontwaakte Germanen in de ontmoeting tegemoet was gebracht. Zij waren namelijk door Karel de Grote reeds in de 5^e eeuw onderworpen en gekerstend, en die had hen opgedragen het christendom te bedrijven door de verering van St. Veith (Sanktevith). Dit hebben zij omge-

vormd naar hun eigen wereldbeeld, en daaruit is de god Svantevitz geworden. (Voor het feit dat ze geen goden kennen, zie hun geestelijke opdracht hieronder). De opname van deze god Svantevitz in hun beleving is echter zeer logisch, om de volgende redenen.

Het was aan de Grieken bekend dat Apollo en Dionisos een en dezelfde godheid waren, zij het dat de eerste in het hoofd, de tweede in de buik huiste, als twee uitwerkingen van de (in de mens innerlijke) zonnen. Mijn karmische onderzoekingen hebben me onder andere tot het inzicht geleid dat ook in Hermes dezelfde individualiteit huist, en wel de innermenselijke zon van het midden vertegenwoordigend. Hermes heette in het oude Egypte Toth, en stichtte die cultuur vanuit het sterrenweten. Hij is de godenbode, eenvoudigweg omdat hij met zijn voetvleugels door elke sfeer kan reizen. Voetvleugels, het derde vleugelpaar, hebben alleen Cherubijnen. En dat duidt op zijn identiteit als Metatron (Meta-Troon, dus boven de Tronen staand, een Cherubijnwezen dus). Van deze is bekend dat hij de aartsengelen leidt, en als de enige van zijn soort in mensen incarneert.

Een stukje Germaanse geschiedenis

De Germanen kennen wel verpersoonlijkte goden, in opeenvolging van vader Wodan naar diens zoon Donar, en verder van deze naar Freyr. In de Germaanse godenschemering (beschreven in de Noordse Edda) wordt Wodan gedood door de grauwe (ziellose) Fenriswolf (Ahriman die de innerlijke zoon aantreft door leugenachtigheid, en daarmee de mensen het helderziende bewustzijn ontnaemt), Donar doodt de Midgardslang (Lucifer), maar wordt zelf in diens doodstrijd door de staart gedood, en Freyr vecht tegen de vuurdemon Surt (Sorat) en wordt erdoor gedood. Een andere zoon van Wodan, genaamd de zwijgzame Widar, zal wraak nemen door de Fenriswolf te doden. Hij doet dit doordat hij alle reststukjes leer van de mensen verzamelt (de vrije etherkrachten) en ervan een schoen maakt waarmee hij de wolf zal doden. Hij is zwijgzaam, zodat hij ook geen onwaarheid kan uitspreken en daarmee zijn waarachtigheid en helderziendheid bewaart.

Wodan had rond 700 v.Chr. een mysterieplaats op de Krim, een schier-eiland in de Zwarte Zee. Volgens Rudolf Steiner waren daar onder andere als leerling de latere Fransiscus van Assisi, de latere Mani, en iemand die hij noemt Scythianos. Wodan maakt kort daarop zijn laatste incarnatie als mens door in de Indische prins Siddharta, en wordt tot de boeddha Gautama. Zijn opvolger, die een volgende Boeddha moet worden, is deze Scythianos, volgens Rudolf Steiner onder ander de ingewijde van de Germanen en noordse volken. Deze trekt na zijn leertijd op met het hem beschermende volk de Scythen, en verdrijft stap voor stap de Keltische druïdenpriesters uit Midden Europa. Bij de Externsteine sticht deze dan de woordmysteriën van de runen. Zoals gezegd, kennen de Germanen hem als Donar, de bringer van het

menselijke individuele ik. Het ontwaken hiervan gebeurde in het in extase raken bij het zingen van de ritmische goden- en heldengedichten en liederen enerzijds, bij het aangaan van de strijd anderzijds. Daardoor ontwaakte het ik uit de groepsziel.

Scythianos vernieuwt telkens de Germaanse mysteriën door cultuurimpulsen te geven. Een van zijn daden is het wekken van het hogere ik in Brunhilde, waarbij hij zelf als Siegfried incarneert. Volgens Rudolf Steiners aanduidingen is het Nibelungenlied een aardse afspiegeling van de godenschemering, waarin Siegfried de rol inneemt van de helderziende Baldur, die wordt gedood door de blinde (niet meer helderziende, want verstandelijk denkende) Hod, in de figuur van Hagen. Donar wordt hier tot Baldur. Een volgende stap is dat deze ontwaakt als de god Widar, die de Fenriswolf moet doden. Dat gebeurt in de tijd dat Ahriman incarneert, waarop deze verslagen dient te worden, in de geest zowel als op de aarde. Widar's zwijgzaamheid waardoor hij helder blijft, is weer een verwijzing naar de woordmysteriën. Typisch in dit verband is het, dat veel sagen op Rügen (zoals van de reine prinses Svanvite die te vroeg sprak, waardoor zij door een zwarte waakhond in een Mars-mysterieplaats wordt geketend) over het gebruik van het woord gaan, al of niet goed gebruikt, of juist niet uitgesproken.

Wanneer het Widar lukt om de Fenriswolf te verslaan, zullen de oude goden in nieuwe gedaante opnieuw verschijnen. Daarnaast zal hij, volgens aanduidingen van Rudolf Steiner, de zon in kunnen groeien en de plaats van Michaël aldaar overnemen (breng u in herinnering dat Metatron de leiding over de andere engelen heeft). Michaël kan dan een buitenkosmische taak uit gaan voeren, namelijk het voorbereiden van een nieuwe dierenriem voor een volgende kosmische wordingsronde. Dit laatste kan echter alleen wanneer Michaël een knieval maakt voor Aartsengel Uriël. Wat zoveel betekent als dat de door Michaël over de mensen uitgestorte kosmische intelligentie door ieder mens heen verindividualiseert, eigen gemaakt dient te worden, wat alleen door vallen en opstaan kan gebeuren, niet door napraten van andermans wijsheid.

Met dit hele gebeuren zal Widar de komende geestzelfcultuur in kunnen luiden, de Slavisch-Iraanse cultuur, welke aanvangt omstreeks 3600 n.Chr. En daarmee is het plaatje omtrent de Slavische hoofdgod Svantevitz rond: in deze heeft voor hen de Germaanse god Widar gestalte aangenomen (die al een metamorfose heeft doorgemaakt van de Griekse drie-eenheid Apollo-Hermes-Dyonisos naar de Germaanse Donar en Baldur). Het is betreurenswaardig dat de ervoor gesneuvelde Wenden wel deze god, maar niet deze verbinding hebben onderkend. Daarnaast hebben zij echter door hun onbegrip aangegeven dat het voor de Slaven beter was niet te snel, met nog niet geheel ontwaakte ik-krachten, van de draak te drinken die in de Oostzee leeft, en de deze omringende volkeren de helderziendheid heeft gegeven. Louter op zich verhardt deze, wanneer het beeldbewustzijn niet door de ziel is verindividualiseerd en gelouterd. Een reden waarom de Russen pas in de 17^e

eeuw (door Peter de Grote) met de Oostzee verbonden werden. Even over hun naam: Svante = licht, vithe = dragen, ofwel brengen. Vidar is van dezelfde stam als het Sanskritwoord Veda, betekend weten, licht-inzicht, inzicht door licht).

De overgang naar de volgende cultuurperiode van de Slavisch-Iraanse volken verloopt overigens via de volken rond de Oostzee, die door de genoemde draak worden geïnspireerd, en nu een stuk hiervan aan het voorbereiden zijn. Vandaar dat Rügen voor de toekomst zo'n belangrijke plaats kan innemen, als overgangsplek naar een nieuwe cultuur.

Een stukje persoonlijke geschiedenis

Zoals al is beschreven in de vorige Sampo,¹ paste de reis naar Rügen voor mij in een duidelijke volgorde van innerlijke en uiterlijke gebeurtenissen. Eruit naar voren kwam het inzicht dat er zeven tegen-vormgeesten zich op aarde willen incarneren, en zich voor willen doen als of zij alles voor de mens en zijn cultuur zijn, zij het op fysieke grondslag en gebaseerd op ondernatuurkrachten (elektriciteit, magnetisme, radioactiviteit).

In het kort willen de tegenvormgeesten:

- de maans-tegenvormgeest heeft tot de mechanische techniek geïnspireerd, als verdingende tegenhanger van het vernieuwende leven. Dit vanuit het materialistische wereldbeeld. Daarnaast moderne landbouw als techniek.
- de tegen-zonnevormgeest inspireert tot schijn-samenzijn van mensen en volkeren in schijn-democratische structuren.
- de Mercurius-tegenvormgeest: heeft ervoor gezorgd dat communicatie en transport werden gemechaniseerd, waardoor het direct menselijke van de ontmoeting eruit verdwijnt.
- De Mars-tegenvormgeest: deze tracht een eigen binnenruimte voor de aarde te scheppen, afgeschermd van de kosmos, die maakbaar is en met eigen doelen kan worden gevormd. Een van diens uitwerkingen is het scherm van satellieten rond de aarde, waardoor deze wordt afgesloten. Een andere uiting is het bankwezen, waar geld en daarmee ruimte en mogelijkheden uit het niets kunnen worden geschapen.
- De Venus-tegenvormgeest uit zich in de met EM straling uitgezonden radio- en TV zendingen, en wil ons graag met de hogere Venuskwaliteiten van telepathie inhullen, echter nu van buitenaf. Denk hierbij ook aan de weersmanipulatie met het H.A.A.R.P. project.
- De Jupiter-tegevormgeest incarneert zich in het internet. Deze wil ons alwetendheid voorspiegelen door computers met opgeslagen kennis als een integraal netwerk aan te bieden. Men hoeft niet meer na te denken, en ook niet meer te doen; in de virtuele wereld van de computerspelletjes kan men zich koning en superman wanen.

- De tegenvormgeest van Saturnus tracht onze wil te manipuleren, ofwel onszelf schijnbaar manipulator te laten lijken in een maakbare wereld die louter in en door het fysieke kan worden gestuurd. Voorlopers vindt men in de psychofarmaca en veel allopathische medicijnen. Waar we nu middenin zitten, is de ontwikkeling van kloonmensen, orgaantransplantaties, waardoor de aardse onsterfelijkheid wordt gezocht; uiteindelijk het beeld van de cyborgmens, die geheel is vergroeid met machines en daardoor superieur wordt gesteld aan de huidige mens. Deze zou zich met zijn vermogens los kunnen koppelen van de karmische wetten, en daardoor de onsterfelijkheid behouden. Denk ook aan voedseltoevoegingen, en de nano-technologie, waarbij op afstand stoffen in het bloed kunnen worden vrijgemaakt door kleine zenders met enzymactivators.

Deze zeven tezamen willen de aarde tot hun eigen bestaansgrond maken, daarbij de mens aan hen en aan de materie bindend. Vooral het sociale is het manipulatieve veld; daarin zijn dan ook de drie genoemde tegenmachten zeer actief: Ahriman, een tegen-cherubijn, werkt manipulatief-dwingend, Lucifer (een tegen-troon) werkt naar illusionaire inzichten door omkering van de ware wilsimpulsen; en Sorat (een tegen-seraf) werkt splitsend in het sociale. Op dit moment veel uitwerkend in zelfmoordaanslagen, die veel vertrouwen in het sociale verkeer tussen mensen en volkeren kunnen ondermijnen.

Mijn Widarsvraag was: hoe kun je deze zeven verbinden met de reguliere Vormgeesten van de zon, zo, dat zij weer mee in de reguliere ontwikkeling komen. Met deze vraag ben ik naar Rügen gegaan. En kwam me de vrijheid in het hart van Widar-Svantevitz tegemoet. Daarbij werd het me duidelijk dat het wezenlijk is met wat voor vraag je naar deze Widarsplek toe gaat: dat bepaalt in grote mate je antwoord. De waarachtigheid waarmee je je leven aan gaat, en er ook de mechaniserende werkingen in onderkent, is een uitdaging voor deze tijd om aan te gaan. Daarbij is de ziel (Cassiopeia) het uitgangspunt voor iedere ontmoeting, aangezien de tegenvormgeesten geen ziel hebben. Met deze vragen en vermoedens in het achterhoofd, zijn we verder op zoektocht gegaan op Rügen.

In Widar's sporen op Rügen

Een cultusplaats van de moeder had gelegen bij het dorpje Baabe (de naam van de moeder-god), geheel zuidoostelijk op het eiland. Een lieflijk dorpje aan het strand. Op een gevoelig punt in het landschap aldaar kreeg ik een warmtemantel als omhulling. Hier kwam me de vraag van de mineraalmeesters omhoog, om voor hen een poort te maken in de 5^e onderaardse sfeer. Dit kon ik hier doen door deze innerlijk als een eurythmische 'H'-beweging langs knieën en kuiten te maken, wat daarop ook gebeurde. Ook

kon ik hier een poort maken naar het shamballa in de aardkern. Veel omhulling en dankbaarheid viel ons hier ten deel.

Bij de plaats Garz, iets noordwestelijk hiervan, had ook een burcht gestaan met heiligdommen, waarvan nu alleen de aarden wal nog over was. Op een nabijgelegen verhoging, waar nu een kerkje met begraafplaats ligt, vonden we sterke Venus-krachten. Hier had de

***De beschermer van Rügen,
zoals die zich innerlijk toont.***

vijfhoofdige liefdes/vredesgodin haar tempel gehad. Ik voelde hier bevrijdende beweging vanuit de zonnevlecht door de hele buik heen. Van hieruit werd de borst geopend naar de schoudervleugels, de buik zo verbindend via de borst (het hart) met de geest. Een verdere verdieping van de Widars-opstandingskrachten.

Binnen de aarden wal van de voormalige burcht in Garz vonden we veel treurigheid en nog steeds gebonden mensenzielen, Hier stond vroeger het zevenkoppige beeld en heiligdom van de strijdgod. Ik ervoer hier sterk de verwonding van de woordkrachten (de genoemde legende van Svanvite had hier plaats gevonden) waarbij de keel werd dichtgesnoerd. Toen ik op een van de gevoelige punten begon te zingen en zinvolle woorden voort

bracht, daarbij belovend dat ik terug zou komen om er een lied voor Widar/Svantevitz te zingen, verwijdde zich dit en werd de beweeglijke kracht tot naar de heupen en geslachtsstreek/kundalini verplaatst. Aanduidingen dat het hier meer om Schorpioen-Marskrachten ging, in tegenstelling tot de Widarsplaats, waar het meer om innerlijke ruimte, dus Ram-Marskrachten ging (overigens is het gehele eiland opgebouwd uit pure kalk, met dunne laagjes van organisch uitgekristalliseerd glas, obsidiaan, dus kiezel; in het zuiden is dit overdekt met zand). Deze kundalinikracht stroomde uit naar de schoudervleugels.

Noordelijk hiervan, ongeveer in het midden van het eiland, op de top van de berg van het centrale dorp Bergen, staat een oude kerk, waarnaast een gevoelig punt waar de Jupiterkrachten werken. Dit uitte zich, hoewel de plek erg zwak waarneembaar was, als een stralen door het hart heen naar de hypofyse, en van hieruit een uitdijen en uitstralen naar boven. Vermoedelijk is hier een aan Jupiter gewijde cultus geweest.

Nog verder naar het noorden, een stukje boven het midden van het eiland in het dorpje Bobbin, is er weer een hoge heuvel, met uitzicht naar meren en heuvels in de wijde omtrek, gelegen aan de centrale weg die noord en zuid met elkaar verbindt. Er staat een kerkje met begraafplaats er omheen. Hier

werd vooral de benauwenis in het borstgebied verwijd. Eigenlijk, bij dieper invoelen, verliep er hier een fijne lijn vanaf de navel(lotus) naar de kruin, de epifyse, en zo de hemel in. Het werd me op wonderbaarlijke wijze duidelijk dat het hier, op deze centrale plek van het eiland langs een weg, om een Mercurius-werking ging. De verbinding met kruinlotus vanuit de navel was iets nieuws voor mij.

De volgende dag volgde op de mid-oostelijke punt van het eiland, op het schiereiland Jasmund (in het Germaans Aasgrund, dus land van de goden, de Asen) een wandeling door het woud met veel oude beuken naar de steile rots die de koningsstoel heet. Hier dienden mensen die zich geroepen voelden om te regeren over het eiland, tegen de meer dan 100 m hoge wand op te klimmen en op deze plek de koningstitel in ontvangst te nemen. Dat was een echte moedbeproeving, want het is een vrijwel loodrechte wand van weke kalksteen (waarbij waarschijnlijk meerdere gegadigden het loodje hebben gelegd). Een lotbepalende plaats dus om moed te kunnen bewijzen, met Saturnuscultus kwaliteiten. En hier ervoer ik ook duidelijk een instroom vanuit de kosmos in de kruin naar onderen. Er passeerden ook meerdere lotgevallen hier. Als voorbeeld: aan het strand eronder stond ik op het gevoelige instroompunt, toen een jonge vrouw voorbij kwam en me vroeg waarnaar ik keek. Ik heb het haar laten beleven, met eni-ge uitleg. Later werd het me duidelijk dat het op mijn onderricht-karma wees.

In de nabijheid van deze koningsstoel, op een kilometer afstand, staat de rest van de Hertha-burcht, met ernaast het meertje de Hertha-see. Volgens aanwijzingen van Rudolf Steiner gaat het hier echter om de Germaanse godin Nerthus. De aardens wal en ook het meer hebben beide de vorm van de boonvormige nieren, als spiegelingen van elkaar. Dit voormalige liefdesgodheiligdom heeft een sterke uitwerking op de nieren, waarbij me duidelijk werd dat elk punt in die burcht met een van de drie door ons te vormen vleugelparen van doen heeft. Ook weer een Venus-heiligdom. De nabijheid van het Saturnuspunt geeft aan dat men in de oudheid ook al wist dat men enkel tot het Saturnus-miltproces kan komen door het Venus-nierproces heen.

Er zijn waarschijnlijk meerdere gevoelige mysteriepunten op het eiland. Voor mijn vraag voldeden deze echter. Elk heeft me getoond hoe ik iets kan doen vanuit mijzelf met die tegenwerkende vormgeesten. Dat is een proces dat zich langzaam zal verdiepen de komende tijd. Ik heb me voorgenomen dat in een Widarslied te vervatten, en dit op het eiland voor de overledenen en elementwezens, en ook andere mysterieverbonden wezens te gaan zingen.

Uit: Sampo Nr. 4

Noot:

1. De tegenvormgeesten en hun consequenties, Sampo 3.